

Paní Anna Plesníková se narodila v Brozanech nad Ohří 8. 9. 1937. Její dívčí příjmení bylo Koubová. Vyrůstala zde se svými dvěma mladšími bratry a sestrami. Tatínek byl tesařem v doksanském cukrovaru, maminka byla v domácnosti a po válce pracovala v JZD. První roky školní docházky absolvovala paní Plesníková v brozanské české škole, kde se nechtěla zapojovat do povinné výuky němčiny. V Brozanech zažila paní Plesníková několikery evakuace před bombardováním a následně květnové osvobození Rudou armádou, při kterém se na pár hodin ztratil její mladší bratr.

V důsledku odsunu německých obyvatel získal její tatínek konfiskát v podobě domu ve Velemíně. Když tam celá rodina Koubova přišla, Němci, jimž dům patřil, právě odcházeli. Museli zde však zanechat nemohoucí babičku, o kterou se Koubovi nadále dva roky starali. Malá Anna Koubová cítila lítost nad osudem této německé rodiny. Ve Velemíně dokončila školní docházku a posléze byla zaměstnána v podniku Uhelné sklady v Lovosicích v objednávkové kanceláři. Celé dospívání byla ovlivněna zraněním kotníku, ze kterého se po čtyřech letech nakonec zotavila.

Komunistický převrat v roce 1948 překazil šanci na nový život rodiny Koubovy ve Velemíně. Po slibném začátku hospodaření přišlo hluboké zklamání v podobě násilného donucení vstupu pana Kouby do JZD. Ten byl na tři dny unesen na neznámé místo a vrátil se jako psychicky zlomený muž a hospodářský majetek podpisem do JZD převedl. Toto však nebyla jediná smutná událost, která rodinu paní Plesníkové v souvislosti s totalitním režimem potkala. Po okupaci sovětských vojsk byl v září roku 1968 ve Velemíně zastřelen sovětskými vojáky za nejasných okolností její švagr Ondřej Oprendeck.

Paní Plesníková dále pracovala ve velemínském obchodě s textilem a posléze se vdala. Se svým manželem, se kterým má dvě děti, žila v Březně u Velemína. Dnes žije opět ve Velemíně a těší se dobrému zdraví.